

som er antaget for et halvt Aar, fritages for Bidrag, vil det jo praktisk taget sige, at Medarbejderne i det almindelige Gaardmandsbrug hele Landet over bliver fritaget for at betale Bidrag, men de maa dog en Gang om Aaret have tilsendt en Skrivelse fra et Forsikringselskab og udfylde en omstændelig Blanket, der ikke alene skal underskrives af Gaardens Bruger eller Ejer, men tillige af Medarbejderne — jeg husker ikke, om der ogsaa skal Vitterlighedsvidner til, men det vilde i hvert Fald kun være rimeligt. Disse Blanketter volder ofte ikke saa lidt Vanskelighed; de skal indsendes, gennemgaas, protokolleres, der skal skrives og korresponderes frem og tilbage, kort sagt, det hele volder en Masse Ulejlighed, koster en Bunke Penge — og til ingen Verdens Nytte, naar man indsætter Bestemmelsen om det halve Aar. I de ni af ti Tilfælde er Medarbejderne i Landbruget vel engageret for et halvt Aar, saa de ikke kommer til at betale Bidrag, og paa de allerfleste Gaardmandsbrug er der ikke over tre Medarbejdere. Hvor meget lettere var det da ikke at undtage tre i hver Bedrift og saa være fri for al den Omstændelighed, det Besvær og de mange Udgifter til ingen Verdens Nytte! Jeg vilde altsaa ønske, det var den højtærede Minister, som havde haft en saa god og lys Idé — jeg skulde da med lige saa stor Glæde have sluttet mig til den som nu, da den er kommet fra en af mine Partifæller, det beder jeg den højtærede Minister være overbevist om. Jeg vil haabe, det i Udvalget maa lykkes at skabe Interesse for en Ændring paa dette Punkt, thi den Bestemmelse, som nu findes, er ganske urimelig.

Hovedpunktet i Lovforslaget er jo det, at Statstilskuddet til de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser skal nedsættes, og at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse skal føres over paa et forsikringsmæssigt Grundlag med Tilskud fra Stat og Kommune. Grunden til, at Regeringen foreslaar dette, er ikke, at der skal gennemføres Besparelser i Statshusholdningen eller — vil jeg hellere sige — en Tilpasning til den nye Værdimaaler, der er indført med den nye Krone, og det nye Prisniveau, thi man behøvede ikke en saadan Omkalfatring af den Grund; den fornødne Tilpasning kunde meget vel være gennemført indenfor den bestaaende Lovs Rammer. Grunden er, som den højtærede Minister har sagt i en Tale ved Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting, at man fra Fagforeningernes Side har Magt til at holde Arbejdslønnen oppe, saaledes at nyttigt og lønnende

Arbejde, der ellers kunde komme i Gang, derved hindres; og ved nu at tage den ekstraordinære Understøttelse bort mener Regeringen at kunne svække Arbejderklassen saaledes, at den ikke bliver i Stand til med samme Styrke gennem sine Organisationer at holde Lønnen oppe. Ministeren tilsigter hermed at hidføre en Lønnedgang, som kunde befordre lønnende og nyttigt Arbejde. Det er det Ræsonnement, som fremsættes af den højtærede Minister og den højtærede Regering. Deroverfor siger Fagforeningerne: Vi følger Pristallet, og udover hvad Pristallet tilsiger, ønsker vi ikke, at Lønningerne skal rette sig efter den nye økonomiske Tilstand her i Landet.

Efter min Opfattelse er begge disse Standpunkter urigtige. Regeringens Standpunkt er rigtigt i nogle Tilfælde, men ikke i andre. I al Almindelighed ligger Fejlen nemlig ganske sikkert ikke i, at der betales for høje Arbejdslønninger her i Landet. Naar man ser efter, hvad Arbejderne tjener i de forskellige Fag — der findes jo en Statistik herover i Bilagene til Lovforslaget — tror jeg, de fleste vil erkende, at med de Leveomkostninger, der for Tiden findes i vort Samfund, er Lønningerne ingenlunde høje eller urimelige. Dermed vil jeg imidlertid ikke have sagt, at Lønningerne ikke baade her og der kan hindre nyttigt og lønnende Arbejde i at blive udført, thi Fejlen er ikke den, at Lønniveauet i Almindelighed er for højt, men at Lønssystemet er for stift, for ubevægeligt og skematisk, idet man indenfor det samme Fag altid skal have den samme Betaling, selv om det Arbejde, der udføres, er vidt forskelligt, af vidt forskellig Værdi og af vidt forskellig Nytte for den, der lader det udføre. Der er en Stivhed og Skematiskhed, som faktisk er af det onde, og som hindrer meget nyttigt Arbejde i at komme i Gang.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), der talte i Gaar paa Socialdemokratiets Vegne, henviste til Burmeister & Wain og nævnte, at dette Selskab udmærket kunde give Udbytte og klare sig, da det var et velleddet Selskab. Ja, men der skal jo udføres andet Arbejde end det, der udføres af store og velkonsoliderede Selskaber; der er ogsaa noget, som hedder begyndende Virksomheder, Virksomheder, som har haft Uheld, Virksomheder, som maa anstrenge sig for at klare sig, der er noget, som hedder Reparations- og Vedligeholdelsesarbejder, det er der indenfor alle Erhverv og overalt i vort Land. Hvis man derfor altid til Maalestok vil bruge, hvad det bedst ledede